

Za zradu v době protektorátu byli odsouzeni i ministři protektorátní vlády. Současných čeká to samé

- CZ24 News | 17. března 2022

ZA ZRADU V DOBĚ PROTEKTORÁTU BYLI ODSOUZENI I MINISTŘI PROTEKTORÁTNÍ VLÁDY

(Z PROJEVU DR. PROKOPA DRTINY, MINISTRA SPRAVEDLNOSTI, NA 55. SCHŮZI ÚSTAVODÁRNÉHO NÁRODNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ DNE 29. KVĚTNA 1947)

„Nejreprezentativnější osobnosti tzv. protektorátu byl přece nesporně tzv. státní prezident tohoto protektorátu **dr. Emil Hácha**, ale ten **zemřel dříve, než mohlo být vůbec na jeho potrestání pomýšleno**. Vedle osoby státního prezidenta, byl pak nesporně ústavně i politicky **nejodpovědnějším činitelem za tragické události z 15. března 1939 zahraniční ministr vlády Beranovy, dr. František Chvalovský**. Ani ten nemohl být postaven před Národní soud, protože zahynul na sklonku války při spojeneckém náletu na Berlín.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

A konečně nejaktivističtější a shodně míněním celého národa nejvíce odsuzovaným ministrem protektorátní vlády byl Emanuel Moravec. Ani tento nestanul před naším Národním soudem, protože sám spáchal sebevraždu v okamžiku, kdy se hroutila nacistická moc. Proto zejména při srovnávání našich rozsudků proti protektorátním činitelům s rozsudky v jiných státech se nesmí přehlížet, že československá národní a válečná justice nemohla být provedena proti třem bezesporu prvním a nejvýraznějším představitelům defaitismu, proněmeckého politického aktivismu, zrady i kolaboracionismu

Naproti tomu třeba uvážit toto: Všechny protektorátní vlády měly i se svými předsedy celkem 16 členů, z nichž jeden byl popraven a byl natolik v očích československé veřejnosti rehabilitován jako příkladný vlastenec, že byl dokonce in memoriam vyznamenám nejvyšším válečným vyznamenáním. **Konstatuji, že se tak stalo bez dotazování ministra spravedlnosti a bez posudku národní prokuratury a konstatuji, že tato skutečnost nemohla zůstat bez vlivu ani na hodnocení činnosti některých jiných protektorátních ministrů, kteří nesporně měli plnou důvěru generála ing. Aloise Eliáše, a jež je nutno pokládat ze jeho blízké spolupracovníky.** Z toho důvodu se mně jevilo být podle obsahu spisů, jak byly zjištěny

vyšetřujícími orgány ministerstva vnitra, přímo absurdní, aby někteří z těchto členů protektorátních vlád byli vůbec obžalováni. Jeden člen protektorátní vlády skončil, jak jsem uvedl, sebevraždou. Před Národním soudem jich bylo přesto obžalováno ještě devět, což odpovídá téměř dvěma třetinám všech protektorátních ministrů.

Z protektorátních ministrů byl odsouzen k nejpřísnějšímu trestu Adolf Hrubý, který byl potrestán doživotním těžkým žalářem, pak dr. Jaroslav Krejčí k těžkému žaláři na 25 let, dr. Jindřich Kamenický k těžkému žaláři na 5 let, Richard Bienert na 3 roky. Dr. Josef Kalfus a Josef Ježek byli sice odsouzeni, avšak bylo u nich upuštěno od potrestání. Dr. Jiří Havelka, dr. Jan Kapras a Dominik Čipera byli osvobozeni.

V protektorátu vykonávali ještě krátkou dobu po 15. březnu, a to do 27. dubna 1939, ministerskou funkci, i když ji nelze považovat za funkci protektorátních ministrů, **Rudolf Beran, Jan Syrový a dr. Otakar Fischer. Beran a Syrový byli odsouzeni, každý z nich k těžkému žaláři na 20 let. Dr. Otakar Fischer byl osvobozen.**“

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

Připravil Dr. O. Tuleškov

ZDROJ